

ת"פ 11964/11/21 - מדינת ישראל נגד אמיר רמדאן, וזיר רמדאן, קבוצת אלוזיר מסחר כל"י ח.פ 516043825, וזיר חומרי בניין בע"מ

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 11964-11-21 מדינת ישראל נ' רמדאן ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופטת מיכל ברלינר לוי המאשימה נגד הנאשמים	מדינת ישראל
		1. אמיר רמדאן 2. וזיר רמדאן 3. קבוצת אלוזיר מסחר כל"י ח.פ 516043825 4. וזיר חומרי בניין בע"מ

גזר דין

רקע

1. בכתב אישום מתוקן מיום 3/5/22 יוחס לנאשמים 1-4 ביצוע עבירות שונות בניגוד לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו - 1975 (להלן: "החוק") ולתקנות מס ערך מוסף, התשל"ו - 1976 (להלן: "התקנות"), במסגרת שלושה אישומים כמפורט להלן.

2. הנאשמות 3 ו-4 הן חברות פרטיות. עיסוקה של הנאשמת 3 בשיפוץ מבנים ובניין. עיסוקה של הנאשמת 4 במסחר סיטונאי בחומרי בנייה ובצרכי שרברבות. החברות נרשמו כעוסק מורשה בשנת 2019.

הנאשם 1 שימש כמנהל פעיל בנאשמת 3 בתקופה שבין דצמבר 2019 ועד דצמבר 2020 (להלן: "התקופה הרלוונטית לאישום הראשון").

הנאשמים 1 ו-2 היו מנהלים פעילים בנאשמת 4 בתקופה שבין דצמבר 2019 ועד יולי 2021.

הנאשמים היו חייבים בהגשת דוחות תקופתיים ותשלום המס הנובע מהם במועד ובדרך שנקבעו בחוק ובתקנות.

3. במסגרת האישום הראשון יוחסו לנאשמים 1 ו-3 **חמש עבירות** לפי ס' 117(א)(6) לחוק, של אי הגשת דוח במועד, כאשר ביחס לשלוש עבירות מתוכן, סכום המע"מ הנובע מהעסקאות הוא **₪ 189,948**; וביחס לשתי עבירות הוערך סכום המע"מ על פי מידע, על סך של **₪ 1,054,597**.

במסגרת האישום השני יוחסו לנאשמים 1, 2 ו-4 **שש עבירות** לפי ס' 117(א)(6) לחוק, כשסכום המע"מ הנובע מהן הוא **₪ 2,827,529**.

במסגרת האישום השלישי יוחסו לנאשמים 1, 2 ו-4 **שתי עבירות** לפי ס' 118 לחוק, בצירוף ס' 88(א) וס' 23(ב)(1) לתקנות, בשל הפרת החובה לתשלום המס המגיע בגין 2 דוחות תקופתיים שהוגשו, כשסכום המע"מ בגין הוא **₪ 1,019,726**.

4. לסיכום, יוחסו לנאשם **1** ולנאשמות 3 ו-4, 11 עבירות לפי ס' 117(א)(6) לחוק, כשסכום המחדל הוא **₪ 4,071,984** (מתוכו מע"מ בסך **₪ 1,054,597** בהערכה), ובנוסף יוחסו לנאשם 1 ולנאשמת 4, 2 עבירות לפי ס' 118 לחוק כשסכום המחדל הוא **₪ 1,019,726**.

לנאשם **2** יוחסו 6 עבירות לפי ס' 117(א)(6) לחוק כשסכום המחדל הוא **₪ 2,827,529**, ובנוסף יוחסו לו, 2 עבירות לפי ס' 118 לחוק כשסכום המחדל הוא כאמור **₪ 1,019,726**.

5. ביום 12/9/22 הודו הנאשמים בעובדות כתב האישום המתוקן והורשעו על פי הודאתם בעבירות שיוחסו להם במסגרתו.

6. מבלי שהדבר יחייב את בית המשפט, הופנו הנאשמים לממונה על עבודות השרות. מחוות דעת הממונה מיום 19/1/23 ביחס לנאשם 1, עלה כי הנאשם 1 כשיר לרצות את עונשו בעבודות שירות וההמלצה הייתה לשבצו במע"ש שפרעם. מחוות דעת הממונה מיום 22/1/23 ביחס לנאשם 2, עלה כי הנאשם 2 כשיר לרצות את עונשו בעבודות שירות וההמלצה הייתה לשבצו במשטרת שפרעם.

טיעוני הצדדים

7. **ב"כ המאשימה** טענה לחומרת המעשים והפגיעה הקשה באינטרס הציבורי ובערכים החברתיים המוגנים, בכללם הפגיעה בשוויון נטל המס והפגיעה בקופה הציבורית. נטען, כי מדובר במספר רב של עבירות, בהיקפים משמעותיים, אשר בוצעו באופן שיטתי במשך תקופה ארוכה על מנת להתחמק מתשלום מס, תוך שליחת יד בכספי ציבור. ביחס לנאשם 1, נטען כי הוא ניהל את שתי החברות ובאמצעותן ביצע מספר רב של עבירות בסכום מחדל של כ- 4 מיליון ₪. ביחס לנאשם 2 נטען כי היה שותף למעשה העבירה בהיקפים שונים משמעותיים, שכן החברה תחת ניהולו ובאמצעותו, ביצעה מספר רב של עבירות בסכום מחדל של כ- 2.8 מיליון ₪. נטען בנוסף לעבירות לפי ס' 118 לחוק ביחס לשני הנאשמים בסכום מחדל של כ- 1 מיליון ₪. הנאשמים עשו דין לעצמם, עיכבו בידם סכומי עתק, **ולא הסירו את המחדלים**. לפיכך עתרה בא כוח המאשימה להטלת עונש

מחמיר ומרתיע, ההולם את חומרת העבירות והיקפן. **ביחס לנאשם 1** נטען למתחם עונש הנע **בין 18 ל-24 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי; קנס בשיעור של בין 5% ל-10% והתחייבות, ולענישה ברף העליון של המתחם.**

ביחס לנאשם 2 נטען למתחם עונש הנע בין **12 ל-18 חודשי מאסר בפועל; מאסר על תנאי; קנס בשיעור של בין 5% ל-10%; והתחייבות, ולענישה ברף העליון של המתחם.**

8. **לטענת הסנגור**, הנאשם 1, בן 26, נשוי ואב לילדות בגילאים 2,4 ו-5. רעייתו אינה עובדת, והיא וילדיו שוהים בישראל מכוח היתר זמני. נטען, כי חלקו של הנאשם 1 במדרג העבירות, נושא האישומים, מרכזי יותר מחלקו של הנאשם 2, וכי הוא שנטל את האחריות לנעשה בחברות ושניהלן בפועל. הנאשם 2, אחיו הצעיר, בן 25, נשוי ואב לילד, עבד כשכיר בעסק כשחלקו במדרג העבירות שולי ומסתכם אך בהיותו בעליה הרשום של הנאשמת 4. נטען, כי הנאשם 2 לא ניהל בפועל את הנאשמת 4. העבירות בוצעו על רקע קושי כלכלי אליו נקלעו הנאשמים בעטיו לא יכלו לשלם את הדוחות. נטען כי המחאות הלקוחות חוללו וכי חובות לקוחות בסך של מעל ל-2 מיליון ₪ הביאו ל"סחרור עסקי" בחברות, עד להגבלת חשבון הבנק של הנאשמת 4. נטען, כי הנאשמים לא נטלו לכיסם את כספי המע"מ שכן אלה לא נגבו מן הלקוחות. הסנגור עתר לקביעת מתחם עונש הולם אחד לכלל העבירות. לעניין העבירות לפי ס' 117(א)(6) לחוק, טען ביחס לנאשם 1 למתחם עונש **הנע בין מאסר על תנאי למאסר של מספר חודשים שיכול שיבוצע בעבודות שירות; וביחס לנאשם 2 עתר למתחם ענישה של מאסר על תנאי הנע בין 4 ל-8 חודשים**. לעניין העבירות לפי ס' 118 לחוק נטען ביחס לנאשם 1 למתחם ענישה של **מאסר על תנאי הנע בין 4 ל-8 חודשים; וביחס לנאשם 2 למאסר על תנאי הנע בן חודש אחד ל-3 חודשים**. לאור מצבם הכלכלי של הנאשמים עתר הסנגור לקבוע כי המתחם אינו כולל קנס.

9. נטען עוד, כי לאור נסיבותיהן האישיות של הנאשמים יש למקם את עונשם ברף התחתון של המתחם. נטען כי הנאשם 1, אדם נורמטיבי, נעדר עבר פלילי, משתכר סך של 5,500 ₪ ולו חובות המסתכמים בכ-231,000 ₪. נטען עוד, כי רעייתו וילדיו שוהים בישראל מכוח היתר שהייה, כי רעייתו אינה עובדת והמעמסה לטיפול במשפחתו מונחת לפתחו בלבד. ביחס לנאשם 2 נטען, כי הוא אדם נורמטיבי, נעדר עבר פלילי, המשתכר סך של 4,391 ₪ ולו חובות של כ-57,000 ₪, כי רעייתו אינה עובדת ואך לאחרונה נולד בנם. נטען עוד, כי לנאשמים אין משפחה בישראל וכי עונש מאסר מאחורי סורג ובריה יפגע בהכרח בתלויים בהם. בנוסף נטען, כי הנאשמים נטלו אחריות והודו בהזדמנות הראשונה, ואף ניסו להסיר את המחדלים, אך לא עלה בידם לעשות כן. כן הודגשה תרומתם לקהילה (ס' 34 לטעונים לעונש, מוצג נ/7).

10. לסיכום עתר הסנגור לענישה מותנית בלבד, ולחלופין למאסר ברף התחתון של המתחם בשים לב לחלקו של כל אחד מהנאשמים בביצוע העבירות, הכולל לכל היותר מאסר לתקופה של מספר חודשים בדרך של עבודות שירות, וללא קנס.

11. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, יש לקבוע את עונשו של נאשם בכפוף למתחם העונש ההולם. מתחם זה נקבע בהתאם לעקרון המנחה בענישה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו, תוך התחשבות בערך החברתי הנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה.

12. לחובת הנאשמים עומדת הפגיעה המשמעותית בערכים המוגנים של שוויון בנטל המס, אופן הציבור במערכת הכלכלית, יציבותו של המשק והשמירה על קופת המדינה. החומרה היתרה בה יש להתייחס לעבריינות מס הודגשה בפסיקה חזור והדגש. זאת, **"..נוכח תוצאותיה ההרסניות למשק ולכלכלה ולמרקם החברתי, ונוכח פגיעתה הקשה בערך השוויון בנשיאת נטל חובות המס הנדרש לצורך מימון צרכיה של החברה ולפעילות התקינה של הרשויות הציבוריות. העבריינות הכלכלית, ועבריינות המס בכללה, איננה מסתכמת אך בגריעת כספים מקופת המדינה. היא פוגעת בתודעת האחריות המשותפת של אזרחי המדינה לנשיאה שוויונית בעול הכספי הנדרש לסיפוק צרכי החברה, ובתשתית האמון הנדרשת בין הציבור לבין השלטון האחראי לאכיפה שוויונית של גביית המס - פגיעה הנעשית לרוב באמצעי מירמה מתוחכמים, קשים לאיתור. כבר נאמר לא אחת בפסיקתו של בית-משפט זה כי על מדיניות הענישה לשקף את הסכנה הגדולה הטמונה בעבריינות הכלכלית לפרט ולציבור כאחד, ואת יסוד ההרתעה הנדרש ביחס לביצועה"** (רע"פ 512/04 אבו עביד נ' מדינת ישראל (15/4/04), ס' 6).

ראו בנוסף: רע"פ 5770/21 רענן בית טבע בע"מ נ' מדינת ישראל (26/8/21); רע"פ 9004/18 יצחקי נ' מדינת ישראל (31/12/18).

13. לאור ריבוי העבירות והיקפן הכספי הניכר, הרי שהפגיעה בערכים המוגנים היא פגיעה משמעותית.

14. בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ביחס לנאשם 1 מלמדת כי לנאשם 1 חלק מרכזי בביצוע העבירות באמצעות החברות הנאשמות אותן ניהל, כשסכום המחדל המיוחס לו עומד על שיעור משמעותי בסך של כ- 5 מיליון ₪.

ביחס לנאשם 2, הרי שזה שימש אף הוא כמנהל פעיל בנאשמת 4, באמצעותה בוצעו מספר רב של עבירות בסכום מחדל של כ- 3.8 מיליון ₪.

15. המאשימה טענה למתחמי ענישה שונים ביחס לנאשמים 1 ו-2, נוכח היקף עבירות שונה ביחס לכל אחד מהנאשמים. הסנגור עתר אף הוא לקביעת מתחם ענישה שונה, בטענה כי הנאשם 1 נטל על עצמו את האחריות לאירועים וכי חלקו בביצוע העבירות מרכזי יותר משל אחיו הצעיר, הנאשם 2. לפיכך, למרות ששני הנאשמים הודו במיוחס להם בכתב האישום, לרבות לעניין היותם מנהלים פעילים בחברות - יקבע מתחם ענישה נפרד ביחס לכל אחד מהם, זאת אף בהינתן היקף העבירות השונה (ראו ס' 40ב' ו-40ט'(א)(2) לחוק העונשין; עפ"ג (ב"ש) 59011-08-21 מדינת ישראל נ' אביעד תפעול בע"מ (5/1/22), עמ' 7).

16. כמו כן, על אף שנפסק בעפ"ג (מרכז) 39284-04-22 **מדינת ישראל נ' יהונתן דוכן** (20/11/22), כי **"...בהתאם למבחן "הקשר ההדוק" שנקבע בפסיקה (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014) לא ניתן לכרוך יחד לכדי אירוע אחד, עבירות מס מסוג אי הגשת דו"ח, המתייחסות לישויות משפטיות שונות, והנוגעות לשנות מס נפרדות."**; משעיון בפסיקה מעלה כי ככלל נקבע מתחם ענישה אחד לכלל העבירות (רע"פ 8423/16 **מנשה דגן נ' מדינת ישראל** (9/11/16), ס' 4; רע"פ 4173/15 **אחמד אבו הלאל נ' מדינת ישראל** (29/6/15), ס' 3); ובראי טיעוני הצדדים - ראיתי לקבוע מתחם עונש הולם אחד ביחס לכלל העבירות.

17. עיון במדיניות הענישה הנוהגת מעלה, כי בעבירות דומות ובהיקפים כספיים דומים מוטלים עונשים במנעד רחב התלוי, בין היתר, באופי העבירות, בנסיבות ביצוען, בהיקפן הכספי ובשאלת הסרת המחדלים. בנדון אני סבורה, כי **מתחם העונש הראוי ביחס לנאשם 1, נע בין 8 חודשי מאסר ל-24 חודשי מאסר ועונשים נלווים; וביחס לנאשם 2, מתחם הענישה הראוי נע בין 6 חודשי מאסר שיכול שיבוצעו בעבודות שרות ל-18 חודשי מאסר ועונשים נלווים.** בהתאם להוראת סעיף 40 ח' לחוק העונשין, בקביעת מתחם עונש הקנס ההולם יש להתחשב גם במצבם הכלכלי של הנאשמים. בנסיבות אני סבורה, כי **מתחם עונש הקנס ההולם ביחס לנאשם 1 נע בין 50,000 ₪ - 200,000 ₪, ולנאשם 2 בין 40,000 ₪ - 150,000 ₪.** ראו והשוו:

א. בע"פ (נצרת) 22400-01-17 **זידאן נ' אגף המכס והמע"מ חקירות חיפה** (7/2/17) - הנאשם הורשע ב-8 עבירות לפי סעיף 117(א)(6) לחוק בהתייחס למחדלים בסך **2,192,670 ₪**. המחדל לא הוסר. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר ועונשים נלווים, וגזר על הנאשם **12 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 100,000 ₪, ועונשים נלווים.** בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, **ותקופת המאסר קוצרה והועמדה על 10 חודשים.** בנדון, מדובר על מספר עבירות גדול יותר ומחדלים בהיקף כספי משמעותי יותר.

ב. ברע"פ 8292/22 **רם לוי נ' מדינת ישראל** (12/12/22) - הנאשם הורשע בעבירות לפי סעיפים 117(א)(6) ו-88(א) לחוק ותקנה 23(ב)(1) לתקנות (27 עבירות); ואי תשלום מס במועד לפי סעיפים 118 ו-88(א) לחוק ותקנה 23(ב)(1) לתקנות (10 עבירות), ביחס לחוב מס מצטבר של **כ-920,000 ₪**. בבית משפט השלום נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר; קנס הנע בין 20,000-90,000 ₪ וענישה נלווית. **מרבית המחדלים לא הוסרו.** על הנאשם נגזרו 9 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות; 4 חודשי מאסר על תנאי; קנס בסך 40,000 ₪; והתחייבות בסך 30,000 ₪. **ערעור המאשימה לבית המשפט המחוזי על קולת העונש - התקבל והוטלו על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, חלף 9 חודשי מאסר בעבודות שירות.** יתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון - **נדחתה.** בנדון, מדובר במספר עבירות קטן יותר, אך בסכום מחדלים בהיקף כספי משמעותי בהרבה, אשר לא הוסרו, ולו בחלקם.

ג. ברע"פ 4576/19 **אמיר אבו שמאלה נ' מדינת ישראל** (10/7/19) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע 17 עבירות על סעיף 117(א)(6) לחוק. סכום המחדל עמד תחילה על כ-300,000 ₪, אך הוסר חלקית, ובמועד גזר הדין עמד על כ-112,000 ₪ בלבד. בשל מצבו הרפואי נמצא כי הנאשם אינו כשיר לביצוע עבודות שירות. בית המשפט השלום קבע כי בעיותיו הרפואיות של הנאשם המונעות ממנו מלבצע

עבודות שירות, אינן בסיס לסטייה ממדיניות הענישה המקובלת, לפיה העונש הראוי הוא מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות. על אף האמור צוין כי לאור העדר התאמתו לבצע עבודות שירות בשל מגבלה פיזית, יושת עליו עונש של מאסר בפועל לתקופה קצרה יותר. לפיכך, הוטל עונש של **100 ימי מאסר בפועל; 4 חודשי מאסר על תנאי; קנס בסך 15,000 ₪**. ערעור לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש - **נדחה**. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון - **נדחתה אף היא**. בנסיבות שם נזקפו לקולא, בין היתר, היעדר עבר פלילי לנאשם והיותו מפרנס עיקרי בתא המשפחתי, בדומה לטענות הנאשמים בנדון. אלא, שסכום המחדלים בנסיבות שם נמוך לעין שיעור מן הנדון, והמחדל שם אף הוסר בחלקו.

ד. ברע"פ 4173/15 **אחמד אבו הלאל נ' מדינת ישראל** (29/6/15) - נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה, אשר דחה ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום, אשר השית על כל אחד ממנהלי חברה, **8 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 20,000 ₪ ועונשים נלווים**. זאת, בגין 26 עבירות של אי הגשת דוחות; **כשגובה החוב לא הוכח**, אך צוין כי דובר בתקופה ארוכה במהלכה לא הוגשו דוחות כדון; והמחדל בעיקרו לא הוסר.

ה. ברע"פ 6371/14 **אבו מנסי באסם נ' מדינת ישראל** (28/10/14) - נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע, אשר דחה ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום, אשר הרשיע נאשם על יסוד הודאתו, בביצוע 12 עבירות לפי סעיף 117(א)(6) לחוק, ביחד עם סעיפים 67 ו-88 לחוק ותקנות 20 ו-23 לתקנות. בית משפט השלום השית על הנאשם עונש של **8 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 10,000 ₪ ועונשים נלווים**. בנסיבות שם, בדומה לעניינו, המחדלים לא הוסרו.

ו. ברע"פ 6901/16 **פחחות נצרת בע"מ נ' מדינת ישראל** (27/9/16) - נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת, במסגרתו נדחה ערעור על הכרעת הדין. על אף האמור, **ביחס למבקש 3 - התקבל באופן חלקי בלבד ערעור על חומרת העונש**. המבקשים הורשעו בבית המשפט השלום, בין היתר, בעבירות על ס' 117(א)(6) לחוק. בית משפט השלום השית על כל אחת משתי החברות קנס בסך 10,000 ₪, ועל המבקש 3, מנהל, **עונש של 8 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 20,000 ₪ ועונשים נלווים**. הערעורים בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון התמקדו בעונשו של המבקש 3. בית המשפט המחוזי מצא **להפחית חודש מתקופת המאסר בפועל**. בבקשת רשות הערעור צוין, כי בשל הגשת דוחות חלקיים בלבד **סכום החוב המדויק לא היה ידוע והוא נע בין 300,000 ₪ לשיטת המבקש בבקשתו, לבין 2.7 מיליון ₪, לעמדת המדינה**. עוד צוין כי המבקש הודה בביצוע 29 עבירות של אי-הגשת דוחות תקופתיים במצטבר בשתי החברות. בראי האמור - **ועל אף הסרה נוספת של חלק מן המחדלים לאחר שניתן פסק הדין במחוזי - בקשת רשות הערעור נדחתה**.

ז. ברע"פ 1688/14 **דוד כץ נ' מדינת ישראל** (9/3/14) - נדונה בקשת רשות ערעור של נאשם, על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר קיבל ערעור על קולת עונשו, ביחס ל-18 דוחות תקופתיים שהוגשו לרשויות המס, ללא תשלום המס הנובע מהם, בסכום מחדל של **כ-900,000 ₪**, והרשעתו בעבירות לפי סעיף 117(א)(6) לחוק ביחד עם תקנה 23(ב)(1) ותקנה 27 לתקנות. בית משפט השלום הטיל על הנאשם **6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות**. בית המשפט המחוזי קיבל ערעור על קולת העונש והטיל על **הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל**. בקשת רשות הערעור - **נדחתה**. סכום המחדלים בנסיבות שם, נמוך לעין שיעור מן הנדון.

ח. בעפ"ג (ב"ש) 59011-08-21 **מדינת ישראל נ' אביעד תפעול בע"מ** (5/1/22) - נדונו ערעורים הדדיים על עונשם של שני נאשמים, אשר הורשעו במספר עבירות על פי החוק. בית משפט השלום גזר על המשיב 2 - **6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות; קנס בסך 35,000 ₪ ועונשים נלווים**; ועל המשיב 3 - **8 חודשים מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות; קנס בסך 50,000 ₪ ועונשים נלווים**. זאת, ביחס למחדלים **שלא הוסרו** בסך של **1,513,955 ₪**. ערעור המדינה על קולת העונש - **התקבל**. מנגד, ערעור המשיב 2 על חומרת העונש (וטענותיו ביחס לחלקו הנטען בביצוע העבירות) - **נדחה**. נפסק, כי מתחם העונש שנקבע בבית משפט השלום, הנע בין 6-12 חודשי מאסר בפועל, אינו נותן מענה ראוי לחומרת המעשים והנסיבות, ואף לא היה מקום למקם את עונשי המשיבים בתחתית המתחם (שם, בעמ' 7). בהתאם, הוטלו על המשיב 3 - **11 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 75,000 ₪**; ועל המשיב 2 - **8 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 45,000 ₪**.

ט. בת"פ (רח') 7825-03-18 **מע"מ רחובות נ' בורדו דיגיטל פרינט אינק בע"מ** (19/9/19) - הורשעו הנאשמים, לפי הודאתם בעבירה אחת של אי הגשת דו"ח לפי סעיף 117(א)(6) לחוק, **בהתייחס למחדל בסכום משמעותי של 5,700,069 ₪**. על הנאשם נגזרו **9 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות; קנס בסך 10,000 ₪ ועונשים נלווים**. בנסיבות שם פורט כי העבירה בוצעה על רקע מצבו הרפואי המיוחד של הנאשם (ראו, בין היתר, מס' 14, 16 ו-20 לגזר הדין), בשונה מן המקרה שבפני. כמו כן, שם, חלק מסוים מן המחדל הוסר.

י. בת"פ (נצ') 9102-03-19 **מדינת ישראל נ' סאם קזמוז** (10/6/21) - נדון עניינו של נאשם אשר הורשע בביצוע **6 עבירות** לפי ס' 117(א)(6) לחוק. סכום המחדל הוערך לכל הפחות ב-105,000 ₪. המחדל לא הוסר. **מתחם הענישה שנקבע נע בין מאסר מותנה ל-8 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים**. על הנאשם בנסיבות שם הוטל עונש של **חודשיים מאסר בדרך של עבודות שירות, קנס בסך 5,000 ₪ ועונשים נלווים**. היקף העבירות וסכום המחדל בנסיבות שם, נמוך לעין שיעור מן הנדון.

18. בהתאם להוראות סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, יקבע עונשם של הנאשמים בתוך מתחם הענישה, בשים לב **לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**.

א. הנאשם 1, בן 26, נשוי ואב ל-3 קטינים, נעדר עבר פלילי. רעייתו, על פי הנטען, אינה עובדת והיא וילדיו שוהים בישראל מכוח היתר זמני, על המשתמע מכך לעניין הפגיעה העלולה להיגרם לבני משפחתו מהטלת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח. הודאת הנאשם 1 והחיסכון בזמן שיפוטי יזקפו לזכותו וינתן משקל מסוים אף למצבו הכלכלי בראי המסמכים שהוגשו. מנגד, יש לזקוף לחובתו את חומרת העבירות; ריבוי העבירות; היקפן הכספי העצום; **ואת אי הסרת המחדלים, ולו באופן חלקי**. בכל הנוגע לנטענות הנוגעות לתרומתו לקהילה ולמסמכים נ/7 - לא מצאתי בהם את שמנסה הסגור לקרוא לתוכם.

ב. הנאשם 2, בן 25, נשוי ואב לילד, נעדר עבר פלילי. הודאתו והחיסכון בזמן שיפוטי יזקפו לזכותו. לטענתו בדבר מצב כלכלי קשה ינתן משקל מסוים בלבד, משעולה מן המסמכים שהוגשו, כי לו תיק בודד בהוצל"פ. לחובתו יש לזקוף את חומרת העבירות; ריבוי והיקפן הכספי המשמעותי, אף אם אלה במדרג נמוך יותר בהשוואה למיוחס לנאשם 1. כמו כן, יש לזקוף לחובתו **את אי הסרת המחדלים, ולו בחלקם**.

בכל הנוגע לנטענות הנוגעות לתרומתו לקהילה ולמסמכים נ/7 - לא מצאתי בהם את שמנסה הסנגור לקרוא לתוכם.

ג. אני ערה לטענות הנאשמים כי העבירות בוצעו על רקע קשיים כלכליים וסחרור עסקי אליו נקלעו, אלא שעל פי הפסיקה טעמים אלה אינם מהווים שיקול להקלה בעונשם (רע"פ 1688/14 **דוד כץ נ' מדינת ישראל** (9/3/14), ודומה כי אף לאורם - היה בידם לפעול למצער להגשת הדוחות.

סיכום והכרעה

19. שקלתי את מכלול הנסיבות הרלוונטיות ושוכנעתי כי עניינם של הנאשמים מצוי ברף **האמצעי** של מתחם הענישה. זאת, בין היתר, לנוכח חומרתן הטבועה של העבירות, מספרן, היקפם הכספי המשמעותי, **ואי הסרת המחדלים, ולו באופן חלקי**. לאורם של אלה, אני סבורה כי עונש מאסר מוחשי בצירוף עונשים נלווים יאזן נכונה בין מכלול השיקולים, לרבות אינטרס ההרתעה המתבקש.

לסיכום אני מטילה על הנאשמים את העונשים הבאים:

על החברה הנאשמת 3: קנס בסך ₪ 50,000 אשר ישולם בתוך 60 ימים מהיום.

על החברה הנאשמת 4: קנס בסך ₪ 50,000 אשר ישולם בתוך 60 ימים מהיום.

על הנאשם 1:

א. 12 חודשי מאסר בפועל שתחילת ריצויים ביום 2/7/23.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתוך תקופה זו כל עבירת מס מסוג פשע, לפי החוק ויורשע בגינה, בין בתקופת התנאי ובין לאחריה.

ג. 5 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתוך תקופה זו על כל עבירת מס שאינה מסוג פשע, לפי החוק ויורשע בגינה, בין בתקופת התנאי ובין לאחריה.

ד. קנס בסך ₪ 100,000 או 6 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-50 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 1/8/24 ואילך.

ה. הנאשם יתחייב להימנע מלעבור כל אחת מהעבירות נשוא הרשעתו למשך שנתיים החל מיום שחרורו ממאסר והובהר לו כי אם יפר התחייבות זו יחויב לשלם ₪ 20,000.

הנאשם 1: אני מבין את עונש ההתחייבות ומתחייב לא לעבור את העבירות שבהתחייבות ומבין שאם אעבור אותן במהלך שנתיים החל מיום שחרורי ממאסר אחויב בתשלום של ₪ 20,000.

על הנאשם 2

א. 9 חודשי מאסר בפועל שתחילת ריצויים ביום 2/7/23.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתוך תקופה זו כל עבירת מס מסוג פשע, לפי החוק ויורשע בגינה, בין בתקופת התנאי ובין לאחריה.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתוך תקופה זו על כל עבירת מס שאינה מסוג פשע, לפי החוק ויורשע בגינה, בין בתקופת התנאי ובין לאחריה.

ד. קנס בסך ₪ 70,000 או 4 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-40 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 1/5/24 ואילך.

ה. הנאשם יתחייב להימנע מלעבור כל אחת מהעבירות נשוא הרשעתו למשך שנתיים החל מיום שחרורו ממאסר והובהר לו כי אם יפר התחייבות זו יחויב לשלם ₪ 20,000.

הנאשם 2: אני מבין את עונש ההתחייבות ומתחייב לא לעבור את העבירות שבהתחייבות ומבין שאם אעבור אותן במהלך שנתיים החל מיום שחרורי ממאסר אחויב בתשלום של ₪ 20,000.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"ז אייר תשפ"ג, 08 מאי 2023, במעמד הצדדים.

